

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

پیام نوروزی

ای دریغ از تو اگر چون گل نرقصی با نسیم
ای دریغ از من اگر مستم نسازد آفتاب
ای دریغ از ما اگر کامی نگیریم از بهار
گر نکوبی شیشه غم را به سنگ
هفت رنگش می‌شود هفتاد رنگ

با سر دادن بهاران خجسته باد و با امید به رهایی و آزادی قلم و اندیشه در سرزمین مان؛ به استقبال نوروز و بهار می‌رویم.

سالی که گذشت سالی دشوار برای همه اهل قلم و هنر بود. سالی سیاه که باز در سرزمین آفتاب، عشق ممنوع بود و زندان‌های آشکار و نهان میهنمان از نویسندگان، دانشجویان و کارگران و زنان آزادی‌خواه و برابری طلب پر بود.

سالی که گذشت سال سرکوب و ترور و وحشت و فقر و غارت بود. امسال نیز در شرایطی به استقبال بهار می‌رویم که حکومت سرکوبگر اسلامی با یک‌دست‌تر شدن، خود را برای آفرینش بحران‌ها و دگرگونی‌های سرنوشت ساز آماده می‌کند.

سالی که گذشت سال نزدیک‌تر شدن و همسو تر شدن اعتراضات و آزادی‌خواهی زنان، دانشجویان، نویسندگان، هنرمندان، روزنامه‌نگاران و کارگران و نیز پیوند محکم‌تر آن با پشتیبانی و به میدان آمدن بیش‌تر مردم ما بود. روندی که هر مرحله سمت و سوی موثرتر و کارسازتر به خود می‌گیرد.

بکوشیم سال جدید را به سال همبستگی و همدلی و هم‌رایی بدل کنیم و برای رهایی از اختناق حاکم بر کشورمان، آزادی بیان و اندیشه و ساختن جامعه‌ای درخور زیستن انسانی، دست در دست هم به میدان آییم. کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، ضمن گرامی‌داشت یاد همه جان‌های شیفته به ویژه اهل قلم که برای آزادی و رهایی انسان از جهل و استبداد، ققنوس‌وار پر کشیدند، فرارسیدن بهار و نوروز شادی‌بخش را به همه هموندان اهل قلم و هنر و هم میهنان خویش شادباش می‌گوید و آرزو می‌کند سال نو نقطه پایانی بر تیره‌روزی‌ها و سرکوب‌ها بر سرزمین مان باشد.

هیئت دبیران
کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
اسفند ۱۳۸۶ - مارس ۲۰۰۸

kanoon_dt@yahoo.com
www.iwae.org